

Затрупа сняг и къщи — и полета
и непрестанно ден и нощ вали.

По пътищата бели и безлюдни
минават бавно хора и коли.

Земята в скрежна пелена заспива...
Успокоена в своя зимен сън,

тя дълго ще сънува в тишината
как бурята до късно пей навън.

Вали. Снегът изчезва и се слива
в прегръдките на вихъра студен.

Така и моята — и твоята душа
в едно се сливат в тоя зимен ден.

12